

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Så kan vi jo konstatere, at hr. Johs. Poulsen synes, at det er helt i orden, at de vandværker, der nu er solgt, også hæver prisen med 25 pct. Jeg kan konkludere, at det også var den øvelse, der var i gang i Vestjylland, med at ville sælge vandværker. Aftenen før vi holdt vores møde om det her med vandværker – stoploven og alle de ting – prøvede man jo netop i det område, hvor hr. Johs. Poulsen kommer fra, at sælge nogle af de vandværker. Det synes hr. Johs. Poulsen så, hvis jeg forstår ham rigtigt, er helt i orden, altså at kommunekassen på den måde prøver at få mest muligt med penge til sig selv. Er det virkelig det, De Radikale står for, at man ikke vil have, at hvile i sig selv-princippet betyder, at de kommer borgerne til gode og ikke kun kommunekassen?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Hvorvidt det er helt i orden eller ej, er efter vores opfattelse et forhold mellem borgerne og deres kommunalbestyrelse. Der er en ganske principiel anden tilgang end den, jeg kan høre resten af Folketinget har i den her sag. Vi mener, at hvis kommunalbestyrelsen vælger at foretage sig noget, som den har et demokratisk mandat til, så er det et forhold mellem den og dens borgere og ikke et forhold, som Folketinget skal blande sig i.

Men jeg forstår, at resten af Folketinget med undtagelse af Det Radikale Venstre har en sådan mistillid til det kommunale selvstyre og til kommunalbestyrelsernes dømmekraft, at man siger: Vi ved langt bedre, hvordan det skal gøres.

I den sammenhæng må man sige: Det, hr. Jørn Dohrmann er med til at sørge for nu, er ikke, at man forhindrer salg af vandforsyninger fremover, det er sågar ikke engang, at man kan foretage mulige tilpasninger i koncernstrukturer, nej, det er blot, at pengene i stedet for kommer i statskassen, i finansministers kasse. Jeg tror nu nok, at de fleste borgere er en lille smule i tvivl om, hvorvidt det er den bedste kasse, de kan komme i, hvis der endelig skal foretages handler, hvor de kan diskutere det her med deres demokratisk valgte lokale folk, hvad enten det er en andelsbestyrelse eller en kommunalbestyrelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder den sidste ordfører, hr. Per Clausen, komme på talerstolen. Der er ikke flere spørgsmål til hr. Poulsen. Tak for fremmødet.

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg jo altid, det er – eller i hvert fald kan være – inspirerende at høre, hvordan andre løfter den enlige oppositions rolle, så jeg har lyttet meget spændt til hr. Johs. Poulsen i dag, og jeg skal sige, at der var enkelte elementer, som jeg vil prøve at lære af.

Ellers vil jeg starte med at sige, at Enhedslisten jo ikke har opfundet regeringens idéoplæg. Vi var faktisk meget bekymrede, da vi læste regeringens idéoplæg, fordi vi så det som et udspil til en privatisering af vandet, et oplæg til, at der skulle være mulighed for at tjene penge på vand.

Jeg vil sige til hr. Johs. Poulsen, der ligesom beskriver, at man også kunne have gjort det her på anden måde, at hvis forhandlingsudgangspunktet havde været et andet, kunne man sikkert være nået frem til at opnå de positive elementer, der er i det, der nu ligger, ad anden vej. Det er jeg sådan set ikke uenig i.

Men det, som efter Enhedslistens opfattelse var udgangspunktet, da vi startede de her vandforhandlinger, var at sikre, at vi forhindrede, at vand blev til en vare, som blev forhandlet på et almindeligt marked; at der blev mulighed for at trække penge ud af vandsektoren; og at der opstod private monopoler på det her område, som så kunne tjene penge på forbrugerne. Det var sådan set vores udgangspunkt for at gå ind for handlingerne.

Det, som selvfølgelig var det glædelige, var, at det jo forholdsvis hurtigt viste sig – selv om forhandlingerne tog lang tid – at der sådan set var bred politisk enighed om, at det var en god idé, at der ikke kunne tjenes penge på vand; at det var en god idé, at vandet enten blev ejet af det offentlige eller af forbrugerne, og det er jo så udgangspunktet for, at det lykkedes at lave en aftale, som vi faktisk synes indeholder en række gode ting, og som sikrer, at hvile i sig selv-princippet overlever, enten i en moderniseret eller også i en bureaukratiseret udgave. Det synes vi er meget vigtigt.